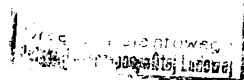


25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

G-10d
G-10d

3/12



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8593.

Kl. 51 c 6.

Hans Westermann
(Hamburg, Niemcy)
i Philipp Hellmich
(Hamburg, Niemcy).

Kołek strunnikowy do instrumentów smyczkowych oraz szarpanych.

Zgłoszono 6 maja 1927 r.

Udzielono 16 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 8 października 1926 r. (Niemcy).

Przedmiot wynalazku stanowi kołek strunnikowy do skrzypiec i altówek, służący do umocowywania strunnika, albo też do umocowywania mostku w lutniach, gitarach i mandolinach i innych instrumentach szarpanych. Kołek ten stanowi komorę rezonansową, nadającą instrumentowi doskonałą pełnię dźwięku.

Kołek ten nazewnątrz posiada kształt zwykły i może być wykonany z drewna lub jakiegokolwiek innego odpowiedniego materiału, wewnątrz zaś jest wydrążony w ten sposób, że szyjka kołka jest pusta, a główka rozszerza się kulisto lub też ma inny kształt. Dla podniesienia dźwięczności instrumentu szyjka posiada wewnątrz

wsuniętą rurę mosiężną lub z innego odpowiedniego materiału wystającą poza szyjkę kołka do komory rezonansowej instrumentu albo zakończoną równo z szyjką, albo też kończącą się wewnątrz niej. Odpowiednio do wydrążenia główki kołka również i rura, przechodząca przez jego szyjkę, może się rozszerzać kulisto lub lejkowato. Na załączonym rysunku uwidoczniło kilka przykładów wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia wydrążony kołek.

Fig. 2 — wydrążony kołek z rurą metalową w szyjce.

Fig. 3 — wydrążony kołek z rurą metalową w szyjce, przyczem rura w główce kołka rozszerza się kulisto.

Szyjka *a* i główka *b* kołka są wydrążone, przyczem główka jest szersza od szyjki (fig. 1). W szyjce *a* znajduje się rura *c*, która zgodnie z wykonaniem według fig. 2 kończy się przy rozszerzeniu wydrążenia kołka, zaś od strony instrumentu kończy się razem z szyjką *a*.

Fig. 3 przedstawia wydrążony kołek, w którym rura *c* znajdująca się w szyjce *a* posiada kuliste rozszerzenie wewnątrz główki *b*. Rura *c* może się również rozszerzać kulisto lub lejkowato wewnątrz komory rezonansowej instrumentu. Kołek taki zamiast składać się z dwóch części, to jest wydrążonego kołka i wykładziny metalowej, może być wykonany tylko z jednej sztuki wewnątrz wydrążonej, wykonanej z odpowiedniego materiału, np. z mosiądzu. Ponieważ wydrążony kołek jest zamknięty od strony główki, więc tworzy się w nim komora rezonansowa, połączona za pomocą otwartej szyjki *a* z komorą rezonansową instrumentu, skutkiem czego osiąga się wzmocnioną siłę tonu. Dokładne badania wykazały, że powyżej opisany kołek bardzo korzystnie wpływa na ton instrumentu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kołek strunnikowy do instrumentów smyczkowych oraz szarpanych, znamienny tem, że nazewnątrz wystająca część kołka tworzy zamkniętą od zewnątrz komorę rezonansową.

2. Kołek strunnikowy według zastrz. 1, znamienny tem, że wydrążony kołek jest w jakikolwiek dowolny sposób wyłożony mosiądzem albo innym odpowiednim materiałem.

3. Kołek strunnikowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że w szyjce (*a*) kołka znajduje się rura (*c*) z mosiądzu lub innego odpowiedniego materiału, kończąca się w szyjce kołka, albo wraz z końcami szyjki, albo też wystająca poza te końce.

4. Kołek strunnikowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że rura (*c*) jest zaopatrzona na jednym lub obu końcach w rozszerzenia kuliste lub innego kształtu.

Hans Westermann.
Philipp Hellmich.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski.
rzecznik patentowy.

Fig. 1

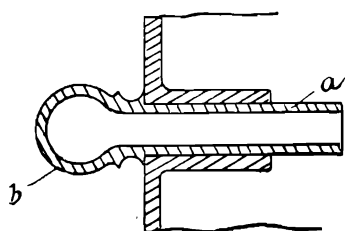


Fig. 2

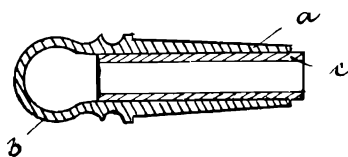


Fig. 3

